

bolj naraščajo, kajti l. 1860. jih je bilo šele 134.000, l. 1889. že 216.000 in 1899. celo 269.000. Mohamedanov so našli l. 1889. še 46.082, l. 1899. pa 43.740 (0,74%); torej se njih število tudi tu krči.

Kakor pri narodnostih, tako opazamo v balkanskih državah tudi pri verah, da vladajoča vera vedno bolj napreduje, druge pa pojemajo, relativno in nekatere tudi absolutno. Najbolj se krčijo mohamedani, najbolj se množijo v primeri z drugimi minoritetami judje.

* * *

Težišče evropskega prebivalstva je v preteklem stoletju izpremenilo svojo lego in se je pomaknilo proti severovzhodu. Skupno s to premestitvijo se

je izpremenilo tudi razmerje med velikimi jezikovnimi in verskimi skupinami evropskimi. Pleme, ki je bilo pred sto leti numerično najmočnejše, Romani v južni in zapadni Evropi, so se morali umakniti Germanom in v zadnjem času tudi Slovanom. Najmočnejši po številu so sedaj Germani, a Slovani so takoj za njimi, Romani pa že daleč zadaj.

Ravno tako katoliška konfesija ne more dohajati pravoslavne in protestanske vere, razmerje med njimi je obratno kakor je bilo pred sto leti. Vzrok je edinole nazadovanje romanskega plemena.

Da pa vse to premikanje ni brez posledic na politično življenje, je očitno, in v resnici dandanes politično težišče ni več tam, kjer je bilo začetkom XIX. stoletja.

Romanca o zadnji pesmi.

Zložil Silvin Sardenko.

Pevec pride skozi vas.

— Pevec, stoj!

Táko pesem mi zasviraj

in zapoj,

da v očeh

zaiskri se večni smeh.

Ko bi pevec táko pesem
peti znal,

kđaj že ne bi več s to harfo

potoval! — —

— Jaz jo znam.

Čuj, zapojem ti jo sam.

„Kaj so meni vaši zlati?

Prah rumen!

Kaj so meni vaši raji?

Prah strupen!

Vrh neba

zlati raj se blesketa.“

In odšel je spet po vasi.

Ljudstvo, hoj!

Novo pesem danes poje

pevec tvoj.

In vesel

glas od harfe je zvenel.

Ljudstvu pa je šinil v lice

srd in gnjev:

— Kdo umeti, pevec, more

takšen spev?

Plah in nem

komaj se je skril ljudem.

Šel je k vodi. Vrgel harfo

pod tolmun,

razvenela, onemela

godba strun —

le odmev

še odpel je zadnji spev.

Rekrutova.

Zložil Silvin Sardenko.

Že čopasti škrjanec

po vrtu poletava:

Jesen je. Iti moram.

Planina, bodi zdrava!

Kaj, Rižko tresorepko,

pritekel si za mano?

Ne greva s puško v hosto,

pod puško grem v Ljubljano.

Pospremi ti me, potok.

Čemu si tak togoten?

Do polja greva skupaj,

da pot ne bo samotna.

Ti cerkev iznad griča,

kaj si hotela reči?

— Molila bom, da vse se

ti more prav izteči.

— Pa kdaj se kaj povrneš?

Velikonočni teden,

če stotnik mi dovoli

in če bo jopič čeden...

